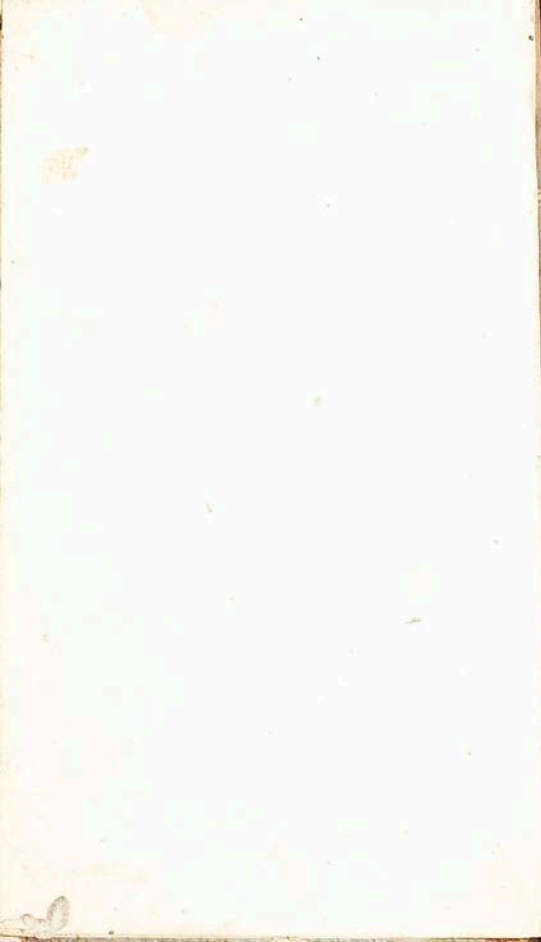

ՏԻ ՄԵ

Դանձարան ուխտախ
նութե՛ Լղոյն մաւոյց
ե. Զբօսարան Լոյկեոյ
'Ի ժամ' լ'շնոյ՝ Գա
ւ. քնն' անարկուն զնե
ման, ե' ի յառանձնու
թն՝ ջերմեռանդ Քրի
ստնեկց' կենսառիկ
խոյժանք, ե երանական
զմայեցուցլ չք:

ՅԱՆ

Որ իմեցին առաքել լինին երկնայ:

839

ԳՐԱՌՈՅԿ, ՈՐ ԿՈՉԻ

ԱՂՕԹՄԵՏՈՅՑ:

Արտադրել էրանսէի Հօրն մերոյ Աղէք
սանդըր Կաթուղիպոսին Տ. աղայեցւոյ՝ ի
պէտս Ի սուսնորչածին հասարակ ժողո
քըրդեան. յորժամ Այլ Պատարադի խոր
հրդական սրարողութիւն սկսանի, ի յի
շատուի չարչարանաց՝ Աճայրականին յի,
և ի քաւուի մեղաց մերոյ յամի տն 1687:

Տպագրեալ ի Հարապետուն յառանկար մօրն
մերոյ Այլ Գահայն Էջմածնի՝ ՏՆ ԶՈՒ
ԱՄՍՈՒ Սըրգեանը Աթղկսի տմ Հայոց:

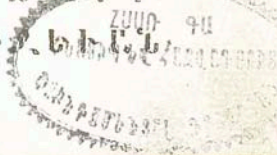
Հրամանաւ և ծախիւք՝ Այլ Աթուշն Էջմածնի
Տպագրոյն Կաթուղի. Ռուսոյ երկրի ւմ աղիս
Հայոց՝ Աստիւքաւիդ Աստիւքաւի ՏՆ Բովսիւս
Սըրապան Աթ Եպիս Սանահնեցւոյ Արղուսեց:

Եւ ՏՆ 1790. Դ Հոյիւնիս 24:

Դ տպարանի նորին Բարձր Սըրապանութեանն:

Բնդ հոսանեաւ Երկնահանգեալ Սուրբ
Խաչ Ամնիցն, որ ի նորն

ՆԱԽԻՆ ԵՆԻՆԵՆ

Քրիստոսայիս մեռաւ մարմ
 զի փրկեցուիք մեք աստու

նով
 ծով

Եւ Բողոքացաւ ի Երեւոյ շտապ. զի, ըստ
 իմաստի տրտնոյն իմո՛ւ՝ որ Բաղանի Պատրիարքին
 հայնի տառնիւաց:

Նշանակութի զճեպարաց՝ աքաղաղ լիւ

Քահանայն՝ Նշանակի՛ն զմի միւր յի
 քս. որ եղև ճշմարիտ քահանայ
 յաւիտեան ըստ կարգին մելքի
 սուղեկի. և զինքն՝ ի ներքոյ տեսակաց
 հացի և զինւոյ՝ հօք նոյ սկսած ազեաց:

Ա

Սարաճարանն նշանակէ զդժբութիւն յաղ-
թութեանն տն մերոյ յի քի, որով եւ ի
պատերազմ ընդդէմ բելխարայ. և արար
զխրիզութիւնն աղղի մարդկանս

Ետպիկն՝ նշանակէ զանմեղութիւնն և
զմոքբութիւնն վարուց տն մերոյ յի
քի և զմոյջութիւնն նորին երանականաւ
տեսութիւնէ եւութեանն այլ

Գառին՝ նշանակէ զողջախոհութիւնն
տն մերոյ յի քի, և զանխառնութիւն
նորին՝ ի զգոյածկանաց ցանկութեց

Բազպանն՝ նշանակէ զյոժարութիւնն
սրաի, և զպատրաստութիւնն տն մե-
րոյ յի քի, առ ի կատարել զհաճութիւն
հօրն երկնաւորի

Սեբարն՝ նշանակէ զհնազանդութիւնն
տն մերոյ յի քի, առ ի խնուլ զկենսա
գործ անօրէնութիւնն իւր՝ ըստ նախա-
սահմանութեան հօրն երկնաւորի

Եւրջառն՝ նշանակէ զլրումն ամե-
նից առաքինութեց՝ որով զարդա-
րեցեալէր մարդկութիւնն տն մերոյ յի
քի ի յբոկզքանէ յգացմանն իւրոյ

Սառնէին քահանային ի սրբազնա-
տունն՝ նշանակէ զիջութիւնն բանին այլ
ի յարդանդ ամենօրհնեցեաց կուսին
մարիամոս . . . Օգև

Օգիտաւ՝ որիցն քահանային՝ նշանակէ
 զնկրման մեծութիւնն քանին այ՛ի
 յարդանդի ամենեւեմ ունէնց կուօն
 մտնի ամեն:

Եւ զիսն դպրաց զխորհուրդ խորին՝
 նշանակէ զաղօթս և զպաշտօնս,
 զոր նախահարքն մատուցանէին ուռ թծ
 ժամն գալստեան տն մերոյ յի քի:

Եւ քանիցն քահանային՝ ի սրբազնատա
 նէն, նշանակէ զծնուդն և զյոյսն ու
 լծիւնն տն մերոյ յի քի:

Եւ նալն քահանային ատաղի բիմին, նշա
 նակէ զգնալն տն մերոյ յի քի ընդ
 աշակերտաց իւրոց՝ ի լեառն ձիւթ երես
 Տէր իմ՝ յն քն՝ որ ի մերձեւայ ժամաւ
 չարչարանաց քոյ՝ վասն տապնապաց
 սգուող սկսար նրկնելի և հոգաց:

Եւ որհեա մեղաւորիս՝ զի գամենե սեռն
 զհոգս և զտրտմութիւնս իմ՝ վերանուի
 ընդեմ՝ քեզ՝ ի պատիւ սրբազանից
 քոյոց չարչարանաց և արդեալքն ուրիշ
 ընդունելիցեմ զիւր կուլծիւն հոգւոյ իմոց:

Եւ ուսնալն քահանային զձեռս՝ նշանա
 կէ զսրտատուելն տն մերոյ յի քի՝ ի
 լերինն ձիւթ երեսայ:

Տէր իմ՝ յն քն՝ որ ի յաղօթելն քո առ
 հոգի

Հայր, փղծկամբ որաի հեղեր զարնառա
յաչաց քոյ՝ ի լուծադումն մեղաց նախա-
հօրն . շնորհեա մեղաւորիս զճշմարիտ
զղջումն . զի զտիւն և զպիշիւր ողբալով ըզ-
յանցանս իմ՝, և խոստովանելով զմեղս
իմ՝ մերարնդունիցեմ՝ գնեցումն և
զթողուի յամենառատ աղբիւրէդ կենաց :

Մտեն քահանային, խոստովանիմ սուա
ջիւնս՝ նշանակէ զանկանիւն տն մերոյ
յի քի՝ ի մերաց երեսաց իւրոց, և զհե-
ղուին յինքննէ գործունս արեան :

Տէր իմ յն քն՝ որ ի սաստկանալ երչ-
կանց քոյ՝ զկայրակս արեան հոսեցեր ի
մարմնոյ քումսի . շնորհեա մեղաւորիս՝
զի ի պատիւ Հորհարանայ քոյ, փոխա-
նակ արեան՝ հեղից յաչաց իմոց զաղ-
բիւրս արտասուեաց :

Նշանելն քահանային ի բեմն, նշանա-
կէ զաղօթելն տն մերոյ յի քի բազ-
միցս ի լեւրինն ձիթ կենաց :

Տէր իմ յն քն՝ որ յաղազս առանդոր-
բումն սրաի քո՝ չողար կրկին և երեք
կին աղօթել առ Հայր քո երկնաւոր .
շնորհեա մեղաւորիս զյարատեւութի
ի դործս բարիս, զի արժանի լինիցիմ
լնդունել ի քէն զխնդրուածս իմ :

Ասելն

Դսերն քահանային 'ի յարկի քում
 արբուծե, նշանակէ զծնրադրութի
 ան մերոյ յի քի 'ի լերինն ձիթ հենեաց .
 Տէր իմ յս քս՝ որ ծուներ կրկնելով առ
 հայր քո երկնաւոր՝ աղօթեցեր մարդ-
 կաբար՝ զի անցցէ 'ի քէն բաժակ չար-
 չարանացն . շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի յա-
 ճէա ծուներ կրկնելով երկրպագանիցեմ
 կենսատուիդ իմում՝ հոգւով և ճշմօր-
 տութեամբ :

Նամբուրեւն քահանային զսեղանն, նք
 շանակէ զմատնիւն ան մերոյ յի քի .
 Տր իմ յս քս՝ որ համբուրիւն նենգութե,
 մատնեցար 'ի յուղացէ . շնորհեա՛ մե-
 ղաւորիս՝ զի անխարդախիւն սրտիւն, պաշ-
 տիցեմ զքեզ զիմ աւուրս կենաց իմոց .
 և միշտ պատրաստ լինիցիմ առ 'ի կա-
 տարել զպաշտօն սիրոյ՝ 'ի դէմս սիրելեց
 և ատելեաց իմոց :

Երգելն դարաց զմեղեդիս, նշանակէ
 զխօսիւն ան մերոյ յի քի . քաղցրութե
 ընդ յուղացի՝ և ընդ ամբօրիսն 'ի լերինն
 ձիթ հենեաց :

Տէր իմ յս քս՝ որ վասն փրկութե Ի-
 մոյ ընդ դաւաճանողաց Թշնամեաց քոյ,
 քաղցրութե և հեղութե անդորրաբաց
 Խօսե

խոսեցաւ ընդ նոսա . շնորհեա՛ մեղաւո՛ր
բի՛ս՝ զի ինձ օրինակի կենսատուելիք խնամ,
քա՛մենից հարած չաց խնց և ասելեաց՝
համբերութե՛ք և երկայնամու՛տք վարիցիմ՝
'ի փառս անունդ . քու՛մ սրբոյ :

Իջանելի քահանային՝ ի բեմէն, նշանա-
կէ գիտալին և գոծելն նն մեղոյ յի . քի՛
'ի լիսնէն ձիթենեաց ի սոլառան աննայի :
Տէր իմ՝ յն քն՝ որ՝ 'ի յանողորմից և 'ի
յամբարշտաց հրէից ըմբռնեցար՝ կապե-
ցար՝ և տծար իրբև զսարսաւոր . շնոր-
հեա՛ մեղաւորիս, զի արդեամբ չարչարա-
նաց քոյ՝ արձակիցիմ՝ 'ի կապանաց մե-
ղաց խնց . և կապակցիցիմ՝ սիրով ընդ
քեզ հաստատուիս :

Երգելն դպրաց յոյս յարկ նսնիրնացն,
նշանակէ զաղաղակ դպրաց և վարի-
սեցւոյն ըն սօլատեջն :

Տէր իմ՝ յն քն՝ որ հեղուծք և խոնար-
հուծք համբերիցեր խրոխտանաց և
սորսանալեաց դպրաց և վարիսեցւոյն՝
վսան վրկուծի խնց . շնորհեա՛ մեղա-
ւորիս, զի երկայնամու՛տք ըմբերիցիմ՝
ընդդէմ ամենից ոտնահարուծեց՝ ե-
րեւելեաց և աներեւուծից թշնամեաց
խնց :

Դառ.

Դառնալն քահանային 'ի բեմն ըստը-
կանադայն, նշանակէ զտանին ան
մերոյ յի քի 'ի պալատն պիղատոսի :
Տէր իմ' յս քն՝ որ 'ի քահանայիցն և 'ի
ծերոցն մասնեցար իրբե. զմահապարտ
'ի ձեռն պիղատոսի . շնորհեա՛ մեղաւոր-
բիս զի զօրութիւն շնորհաց քոց տպա-
ցիմ' 'ի մատնեցմանէ 'ի ձեռն իշխանին
խաւարայնոյ՝ և արքանեկաց նորին :

Երբեւն դպրացն զշարականն, նշանա-
կէ զամբաստանութի և զշարախօսութի
ամբոխին ժողովեցելոյ :

Տէր իմ' յս քն՝ որ ամբաստանեցար 'ի
հրէից վասն իմ' իրբե զշարադործ .
շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի շնորհօք և զօ-
րութիւն քոց անմեղութիւն՝ տղատիցիմ'
'ի կեանս իմ' 'ի զրապարտութի մարդկան՝
և յորդայն ից սատանայի :

Երջարեբեւն քահանային՝ զարրազան
աւետարանն՝ նշանակէ զըջարե-
րութն ան մերոյ յի քի 'ի տանէն պիղա-
տոսի առ տունն հերովէէի :

Տէր իմ' յս քն՝ որ վասն իմ' 'ի յանօրի
նաց արհամարհեցար և սպառնեցար, շնոր-
հեա՛ մեղաւորիս, զի օգնութիւն սրբաշու-
նից քոց չարչարանաց զերծանիցիմ' 'ի
կայ

խաղտառակեցմանէ տարաւիւրդ հրա-
պարակին

Բնթեռնու ըն զգիրս մարգարէ ականա և
Պառքեւականս, նշանակէ զհարցա-
քրննութիւն հերովդէի և պիղատառի
Տէր իմ յն քն՝ որ վասն իմ իրրե ըզ
պարտաւոր և միասաղործ կացեր 'ի յա-
տենի դատաւորացն՝ մեծաւ խոնարհութե-
շնորհեա մեղաւորիս. զի 'ի միւսանդամ
քո պաշտեանն՝ զուարթ երես մատչի-
ցիմ առ դատաւորդ իմ երկնաւոր:

Բնթեռնու ըն քահանային զսրբազան
Պաւհտաբանն, նշանակէ զպատառիս
նիս ան մերոյ յի քի զոր ետ պիղատառի
Տէր իմ յն քն՝ որ կալով առաջի պիղա-
տառի վկայեցեր ճշմարտութե. շնորհեա
մեղաւորիս՝ զի հաճատով և սիրով քո
ամբացեալ ոչ երկիցեմ 'ի յանօրինաց,
և 'ի յանհաւատից բռնաւորաց, այլ հա-
մարձակապէս խոստովանիցիմ զքեզ անդ-
իմ ճշմարիտ՝ մարմնացեալ, չարչարե-
ցեալ. և խաչեցեալ մի փրկուեի իմոյ:

Լսելն քահանային զհաւատաւմքն, նշա-
նակէ զուրացումն պետրոսի առա-
քելոյն:

Տէր իմ յն քն՝ որ ըստ անոյնոյ քում
արա

աբամադ բաւեալ թող իտուր պիտրօսի,
զի զքեզ մարդ կապէս սերանացիք. շնոր
հետ մեղաւորիս, զի զքեզ միշտ ընդ հօր
և ընդ հոգւոյդ սըյ՝ սկսած ճշմարիտ խոս
տովանիցիմ. և հաւատացիմ և դաւա
նիցիմ:

Վառնալն քահանային առ ժողովուրդն
ասելով խաղաղութիւն. նշանակե
զգառնալն Ծն միւրոյ յի լի առ պիտրօս
Տէր իմ յաքն՝ որ Թալիսով քայ
գլծուծըզ՝ դարձար և ակնարկեցիք
առ պիտրօս՝ ապով նոն զ զջուռն և բզ
յորդուռն արտառոճաց. շնորհեալ մեղա
ւորիս զճմարիտ զ զջուռն սրտի. զի բզ
տիւ և զգիշեր ողջալով զսխալանս իմ,
ընդունիցիմ՝ զներուռն և զլծողութիւն
ամենից մեղաց իմոյ:

Վառնույն սարկաւազին ՚ի զխոյ քահա
նային զսաղաւարտն՝ նշանակե զմեր
կացուցանիլն Ծն միւրոյ յի լի ՚ի զլնո
ւորաց:

Տէր իմ յաքն՝ որ վստն փրկուած իմ
զգեօտս նախատանաց զպէրար. դանիզ և
ապրտակաց համբերեցիք. շնորհեալ մեղա
ւորիս զի ՚ի ձեռն ազաշխարութե մերկա
նացիմ ինձն զսխալստս պղծութե. և

դղենուցում գշտրհդ քո երկնային և
կապակցիցիմ բնդ քեզ, զի դու ես վե
րագնիչ իմ ։

Արդեյն դպրաց զսրբատաղութիւնն,
նշանակէ զկատակին նն մերոյ յի . քի
'ի զինունորաց ։

Տէր իմ յն քն՝ որ վասն իմ փշով պատ
կեցար, և եղեգամք հարկսնեցար 'ի հը
բէից . շնորհեալ մեղաւորիս, զի զօրութե
սրբազանից քոյոց շարշարանաց . զերծա
նիցիմ 'ի փշոյ մեղաց և մերկանայցիմ
գնամ՝ հանդերձս շարութե . և վնիցիմ
քեզ ճշմարիտ երկրպագու՝ մինչ 'ի վաղ
ճան կենաց խնոց ։

Երջարեբեյն քահանային գրեծայնն՝
շահակէ զամիւն նն մերոյ յի . քի 'ի
պիղատոսէ յսրաբքս առ հրէպոս ։

Տէր իմ յն քն՝ որ վասն կեցութե ի
մոյ ամիս պար և անգր' իբրեւ յառն ան
մեզ, և իբրեւ զսրջ առաջի կարչի ան
մբաւեհէ կաս . շնորհեալ մեղաւորիս՝ զի
ամենից վշտաց և առտապանաց կեեցա
ղչոս 'ի փառս անուննդ քում սրջ՝ ա
ռանց ճանճրանալոյ համբերեցիմ ։

Օղջոյն տալն միմեանց՝ նշանակէ բղ
՝ հաշտութն պիղատոսի և հերովդէիս

Տէր

Տէր իմ յն քն՝ որ քղով ի բնական լար
 շարանդդ՝ որտաճառ եղեր հաշտութե
 անխաճաց պատանորդն. շնորհեա՛ մե
 զաւորիս, զի ՚ի բաց լքեաց զնմ՝ իւրիւ
 թխնս և զսխալագոյն թխնս՝ քնդդեմ
 ամենից հաւատացելոց և զբարց իմոց,
 սիրով և խաղաղութե և անցադաժարիցիմ:

Երանասին քահանային զձեռսս, նշանա
 ակէ զլուսնայն ալիպատասի զձեռս իւր
 ՚ի վկայութե անմեղութե ան մերցմի քի
 Տէր իմ յն քն՝ որ ՚ի յանխաճ պատա
 ճորէն ալիպատասէ լուսնայնամբ ձեռաց նո
 րին՝ անմեղ սնտարտ պոլ վկայեցար.
 շնորհեա՛ մե զաւորիս, զի զնմ՝ անուրս
 և հեաց իմոց ՚ի մեջ զանաղանից փորձու
 թեց ալեաց ծովու աշխարհիս՝ անմեղութե
 և անցադաժարիցիմ ՚ի փռսս քո:

Եսեին քահանային զերեքսրբեանն,
 նշանակէ զերիս սուտ վկայան զոր մի
 և քնդդեմ անխաճաղապէս:

Տէր իմ յն քն՝ որ վասն և երցութե և
 փրկութե հաւատացելոց քոց՝ զբոլոր
 տեցար ՚ի ստոց վկայից. շնորհեա՛ մե զա
 ճորիս, զի հաճապող զմտս և զխօսհոյս
 զըստս քեզ ուղղեցեմ, և քնդ և քնդ
 ին զօրսն՝ զերեքսրբեանն քեզ և քեզ
 ցեմ:

ցեմ. և դքեղ ճշմարիտ տեղծող՝ փրկիչ
և վերադնիչ իմ՝ դու ճանաչիցեմ:

Մեն ըստանային **Մ**աք կերէք,
նշանակէ զսանն սկիզաւոսի որ տաւ հը
րէից, առէք զսո՛ւք՝ և լատ ձերոց
օրինայն դատեցէք:

Տէր իմ յն՝ քն՝ որ մատնիս 'ի յանկրաւ
դատաւորէն՝ 'ի ձեռս ամբարշտայն հը
րէից, դե վասն իմ՝ չարչարիցիս և մահու
խաչի համբերիցես. շնորհեա՛ մեղաւո
րիս, զի զօրութիւն սրբազանից քոցոց չար
չարանայ, զերժանիցիմ՝ 'ի յանկրաւոց
դատաւորաց, 'ի զբարեւոթի մարդկան
ն յորդոցեմից տառանայի:

Մաքուն ըստանային զնձ պոն 'ի ձե
ռն՝ նշանակէ զգանիցն և զծայիցն ան
միւրոյ յի՛քի՛ 'ի սկիզաւոսէ և՛ 'ի վերաւո
րաց նորին:

Տէր իմ յն՝ քն՝ որ վասն փրկութե ինց
գանեցար և ձապեցար և ապրանկեցար.
Շնորհեա՛ մեղաւորիս զի օգնութիւն սրբա
զանից քոցոց չարչարանայ զերժանիցիմ՝
'ի տանջանայ դժոխայնոց և՛ 'ի սպաւնա
լիայ դեհնայն և՛ 'ի կռիւահարութի
խաւարայնոց:

Ինչ աշակներն ըն քաջանային յաճախ 'ի վե-
րաց սրբազանի մարմնաց և արեան՝ նը
շանակէ դեռեւեռն զինաւորաց 'ի վերաց
սրբ խաչին :

Տէր իմ յս քն՝ որ վասն փրկութե իմոյ
տարածեցիր զբաղուկս քոյս արարչա-
գործս և 'ի վեր խաչփայտին քե եռեցր .
շնորհեա՛ մեղաւորիս զի զթաղծեցեալ
սիրտս իմ սիրով ընդ քեզ բեռնիցեմ ,
և մի երբեք 'ի քէն մեղասացեալ հեռա
նացելմ :

Իսկն սարկաւաղացն ընդ աջմէ և ընդ
ձախմէ . նշանակէ զերկուս աւաղակս
խաչեցեալս յաջմէ և յահեկէ տն մերոյ
յի քի :

Տէր իմ յս քն՝ որ վասն փրկութե իմոյ
ընդ անօրէնս համարեցար . և երջանիկ
աւաղակին զարքայութիւն քս խոստա-
ցար . շնորհեա՛ մեղաւորիս զի յեյանելն
հողւոյս 'ի մարմնոյս , արժանի լինիցիմ
խել զձայն քո անային երանաւէտ :

Իսկն քաջանային ընդ որս և մեզ այց
արասցես , նշանակէ վերաճանաչումն
աւաղակին , և ասկն յիշեալ զիս տէր
յարքայութե քում :

Տէր իմ յս քն՝ որ բացեր զաչս մտաց
Ռ 2
աւա

աւաղակին, զի գ.ք.ի.զ. չոր և չոճ իւր զոչ
հաւատացր. շնորհեա՛ մեղաւորիս . զաւ-
ցուա՛ն աշուց սրտի իմոյ զի գ.ք.ի.զ. ընդ հօր
և ընդ հողւոյդ սէյ գոլ մի չոճ հաւատաց
ցեմ. և յարքայութեդ քում սէյ ար-
ժանի դոլ գտանիցիմ. և չէ եկեղեցւոյն
խրատուութիւն՝ քեզ փառս և երկրորդ
գուլ իւնս վերատառիցեմ :

Արդեւն զպրայ՝ զհայրն մեր, նշանակէ
զնօթն բանս, զոր արտաբերեաց նոր
մեր յս քս՝ ի վերայ խաչն :

Տէր իմ յս քս՝ որ ի վերայ խաչին վասն
փրկութե իմոյ ծարաւեցար և խաչահա-
նաւաց քոյ ագօթեցիր . շնորհեա՛ մեղա-
ւորիս . զի սրբազանիւն քոյո՛ւ նպաստու-
լե՛քդ՝ դառնալցեմ ՚ի յախաից մեղաց ի-
մոյ . և ներելո՛ւ իմոյ պարտադանոց՝
քեզ ճշմարիտ հովոճիդ իմում հետեի-
ցիմ :

Արձրացուցնելն քահանային զընծայ
սըն՝ նշանակէ զաւանդումն սրբազա-
նի հոգւոյն չոճ մերոյ յի քի՛ ի վր խաչին :
Տէր իմ յս քս՝ որ զհոգի քո ամենամա-
քուր՝ ՚ի վերայ խաչին ՚ի ձեռն հօր նոյ
աւանդեցիր . շնորհեա՛ մեղաւորիս , զի
օգնութե՛ք կենսաառեիդ իմոյ՝ զհոգի և
զմար

դմարմին իմ, հօր քու՞մ երկնաւորի՝ յա
նուն քո յանձն առնիցի մ' և ճնադրիցեմ

Թանալն քահանային զպատուական
մարմինն 'ի յանապական արիւնն,
նշանակէ՝ զնեբկէլն մարմնոյ ան մերոյ յի
քի արեւելք։

Տէր իմ յս քն՝ որ ըստ նախագուշակու
թեան ետացեալ մարդարէ ին՝ հնձան հա
րեր՝ և զհանդերձ մարմնոյ քո նեբկեալ
արեամբ քով թաթառեցեր։ Տնորհեա՛
մեղաւորիս։ զի ճաշակմամբ նոցին՝ մաք
րիցիմ 'ի բնաւից ազատեղութեց հոգե
կանաց։ և իսկութիւն սիրոյ ընդ քեզ՝
մինչև ցկէտ կոչման իմոյ՝ կապակցիցիմ
հաստատապէս։

Դառնալն քահանային առ Ժողովուրդն
ուներւոյ զընծայսն 'ի ձեռին, նշանա
կէ զհանդէլին ան մերոյ յի քի 'ի զերկա
մօր իւրոյ՝ յետ իջանելոյն 'ի խաչէն։

Տէր իմ յս քն՝ որ յիջանելն քո 'ի խա
չէն՝ հանդերար 'ի զերկա մօր խամու անա
բատի մօր քո։ և ցողով արտասուեաց նո
րին կուսականաց՝ ռոտգանիլ հաճեցար։
Տնորհեա՛ մեղաւորիս զի զսիրտ իմ մեղ
ծամոծ՝ քեզ կենսատուիլ իմում օթ և
ան և առագաստ սխառաստիցիմ։ և ան

դադար զխոյոճածս մարմնոյդ՝ ողբալով
համբուրիցեմ։

Լրկանելն քահանային զմի մասն կէ-
նարար մարմնոյն 'ի բաժակն, նշանա-
կէ զիջումն հոգւոյ նն մերոյ յի քի 'ի
դժոխս առ նախահարս։

Տէր իմ յս քն՝ որ քստ ողորմութեան
քում անճառելոյ՝ իջեր 'ի դժոխս, միա-
նորեալ անուծ թէ առ 'ի սփոփել' և վեր-
բաժել զնախահարս։ շնորհա մեղաճո-
րիս, զի 'ի մէջ դժոխոյ մեղաց իմոյ՝ ար-
ժանի լինիցիմ քում այցելութեդ, և
օղնութիւն քով՝ յառնիցեմ 'ի մեռելոս
հոյ դործոյ իմոյ ամէն։

Ղաշակելն քահանային զսրբազան մար-
մին և արիւն նն նշանակէ զթաղումն
նն մերոյ յի քի երեքօրեա 'ի դերեղմանի։
Տէր իմ յս քն՝ որ վասն ազատելոյ զիս
'ի դբոյ մեղաց, թաղեցար 'ի դերեղմանի։
Շնորհա մեղաճորիս՝ զի թաղելով զմի
իղձս և զաղոս հոգւոյ իմոյ 'ի ձեռն զղջ-
ման և ապաշխարութե՝ վերանորոգիցիմ
'ի փառս անուճանդ քո սէլ։

Երգեի դպրաց զտաղս. նշանակէ զերն-
դութի և զհրճուճումն աշակերտաց
նն մերոյ յի քի։

Տէր

Տէր իմ յմ քն՝ որ քոյով փառաւորաւ
յարուածիդ՝ զհաւատապեալս քոյս բերի
բեցուցեր. շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի 'ի յա
րուծէր յաւուրն յիտնում, արժանի
լինիցիմ՝ բերկրիլ և ուրախանալ ընդ
պարս երջանկաց՝ և երանելեաց յարքայ
ուծէր քում: ամէն:

Պառնալն քահանային առ ժողովուր
դըն ստելով՝ կեցո՛ւն որ զժողովուրդս
քո նշանակէ դերեւելն նոն մերոյ յի քի
յետ յարուծէր իւրոյ:

Տէր իմ յմ քն՝ որ յետ յարուծէր քո
հրաշալւոյ՝ երեւցոր անարատի մօր քու
կուսի. և առաքելոյն թօմսի, և այլոց
քոյ հաւատարմաց սիրելեաց. շնորհեա՛
մեղաւորիս, զի զքեզ ճշմարտապէս չար
չարեցեալ խաչեցեալ և մեռեալ մարմ
նով հաւատացեամ. և նովին մարմնովն՝
յարուցեալ 'ի մեռելոց խոստովանիցիմ
և դաւանիցիմ:

Մսին քհնային՝ օրհնեալք եղերուք.
նշանակէ զօրհնութի նոն մերոյ յի
քի զոր ետ հաւատապելոց իւրոց 'ի համ
բառնալն ի յերկինս:

Տէր իմ յմ քն՝ որ 'ի համբառնալն քո
'ի յերկինս, օրհնեցեր զհաւատապեալս
քոյս:

քոյս՝ խոստանալով նոցա դմիւթ արիւ
 տուրք հոգին . շնորհեա՛ մեզաւորիս զի
 'ի բնաւն խորհուրդս, 'ի բանս և 'ի քար
 ծրս իմ, օրհնուեմ ե քում՝ անձայնոց և
 շնորհաց հոգւոցդ սիւյ արժանաւորիցիմ՝
 Լ. մէն.

Դարձեալ՝ յանելուն՝ 'ի նոյն տեսութի աղօթից,
ընդ տրձակ բանիւ շարայարեալ :

Յայստիկ նախնային՝ հոգի գողցելու :

Եստովանիմ՝ և հաւատամ ամե
նակատար, ինքնակատար և նա
խակատար, զհամագոյ և զպաշ
տելի, երկրապետի և զերագոյ զամենա
սուրբ զերրորդութիւնն զՀայր և զՈր
դի և զսուրբ Հոգին : Հայր անձին և
անսկիզբն՝ ծնող Որդւոյ և յառաջ առա
քող Հոգւոյն սբյ իսկ որդին ծնեալ 'ի
հօրէ նախ քան զյանձնեանս անմարմ
նաբար և անժամանակամբ : Եւ Հոգին
սուրբ բղխեալ 'ի հօրէ անհատաբար և
անսպառապէս, համագոյակից հօր և փա
ռակից որդւոյ միութեն քաժանեալ յե
րես յանձնես, և եցրորդութեն միացել
'ի

'ի մի ընտ թիւն և 'ի մի նոճու թիւ. Այն
 արդ' աղաչեմք զքեզ հայր երկնաւոր.
 միջնորդութիւն միաձնի որդւոյ քո, և զը
 թութիւն հոգւոյդ սրբոյ. Տնէր մեզ տէր
 հոգի զգտաառն, հոգի խորհրդոյ, հոգի
 հեղու թիւ, հոգի զօրութիւն, հոգի իմա-
 տութիւն, հոգի դիտութիւն, հոգի երկիւղի
 և նոճաշատութիւն. և լինց նմ' Բարեկար-
 ծութիւն. որպէս զի զկամս քո արարեալ
 յայտմ' աշխարհի, եղիցուք արժանի
 ողորմութիւն քում' 'ի հանդերձելումն
 շնորհօքն Քի. ընդ որոյ քեզ և հոգւոյդ
 սրբոյ վոյելէ փառք պատիւ և երկրորդ աւ
 թիւն յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Յորժամ ոչսանն զմաշտ շարժանն՝ ճարտ' զաղբիւս:

Իւզ թափեալ անուն՝ միաձին Արդի
 Այ՝ Աճ ճշմարիտ, որ յանճառական փա
 ռայ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ,
 և առեր զմարմին 'ի սուրբ և յանշաղա
 կուսէն մարիամոյ, եղեր մարդ ճշմարտա
 պէս՝ անփափոխելիդ 'ի յեութիւն, անցա
 նելով լէ նմ' կիրս մարդկային՝ բայ 'ի մե
 դայ, 'ի յերկրի երեւցար և ընդ մարդ
 կան շրջեցար, և կատարեցեր զնմ' ըստ
 օրի

օրինացն, լուսնն լինելով մարդարեւից և
 օրինաց. զանխմանալի և զանհապանելի
 անուշահատութիւն անուժեղ բուրե-
 ցեր յաշխարհի՝ հաղորդելով զամենեւնի
 երկնաւոր և առատաբաշխ պարգևիդ,
 'ի յոր կցարդիլն գմայլեալ անմահայան
 տիեզերք. Այ՛ն արդ՝ զուհոյն ինքն բա-
 րերար և բազումութեամբ, բայց զքիմն
 մասց իմոց հառատիլ 'ի հոսոց անուշից
 մարմնոց անուժեղ քո, և ընկալ զազօթս
 մեր իբրեւ զխաւնի անոց և որպէս զպա-
 տարացն արելի նոցի և արբահամու, և
 իբրեւ զբանաւոր պատարադս սրբ. քոց
 և սիրտոց անուան քո՝ որք 'ի սկզբանե-
 հաճոց եղեն քեզ, որոց մասին և մեզ լի-
 ցի ժառանգութիւն շնորհօք միածնիդ,
 այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե-
 նից ամէն:

Օգոստոս 11^{րդ} ամիս՝ տոմ զազօթս:

ԴՆՃ անմահ և հզօր՝ որ օրբաբան-
 եալ պաշտիս 'ի հրեղէն և յանմարմին
 զուարթնոցն, անլուելի և անդադար օրհ-
 նաբանութիւն. զոր և սերովբէքն սոսկալի
 և ահե լադոշ ձայնիւ երգեն զերդս երեք

որբեան՝ բարեօճներով զանմահ տէրու
 թիւնդ, և քերովքէն գովասանական
 ձայնիւ՝ փառանորեն զանրանալոր Մծու
 թիւնդ, և ամ գորութիւնքն վերնական
 քոչաբանեն երկրպագութիւն փառան
 բերով զամենազոր թագաւորութիւնդ:
 Մեզ որս և մեք բանաւոր հօտ քո, և
 ատելժո՛ւնաճք անարատ ձեռաց քոյ՝ ժողո
 վեսդ՝ ի դաւթի՛թ սուրբ և կեղեցւոյ քո
 կալով առաջի թաճնկալ սուրբ սեղա
 նոյս՝ տկար անձամբ և մեղաւոր շրթամբք
 երդեմք զերդս երեքսրբեան սրբասացու
 թիւք, և տղաշեմք զառատարաշխ դթուիդ
 բնկալ գարուդ շրթանց և զբանաւոր
 պատարագս սրտից մերոց՝ ի հաճոյս քեզ
 քատ վերնոյն արժանաւորուն, և թող
 մեզ զամ՝ յանցանս մեր, զկամոյ և զա
 կամոյ, զգիտութե՛ն և զանկիտութե՛ն, ըզ
 մտաց և զխորհրդոյ, զբանից և զգործոյ,
 զհոգւոյ և զմարմնոյ, և զամ՝ մասանց ան
 դամոյ, որպէսզի լիցի մեզ կարողութի
 արժանապէս օրհնել զքեզ և գովել զա
 նուն քո սուրբ Տուր մեզ Տէր մարտե
 թիւն մտաց, զղու մն սրտից, ճշմարտու
 թիւն շրթանց, զարտատուս աչաց, ամ
 քաճութի հոգեաց, և սրբութի մարմնոց:
 Այս

Ի յո՞ւր զմեզ ամ՝ առաքինութիւնք, պայծառ
հաւատով, աներկբայ յուսով և յաջութ
սիրով: Եւ զարդարեալ զմեզ խոհեմութիւն
սղմախոհութիւն, արխութիւն և արդարութիւն:
Ոչորայն զմեզ յազմող լինիլ ընդ
դէմ՝ հնարից բանասարկութիւն, և զամ
նեւտս մութս չարին շեջուցանել. արդա
թութիւն և անպաշտութիւն կայ մնալ յաշ
խարհի ըստ հաճոյից և ինչ կամոյց քոց,
և յետ աստի կենացս զանձառ բարխն
վացելիլ տերամբ մերով սրում՝ փառք և
զօրութիւն յաւիտեանս. ամէն:

Առտառտ՝ ի լայր ունիւրդութիւն և հրոց և սուրբ
տաճարութիւն. և հաճախմբն թառայելն զայդ
ընդ երգողին:

Ա զօր Սբ. Թառայութիւն:

ՏԻ մեր Յս. Քս, որդի Բ. Ե և բան
հօր, որ ըստ անձառ բարերարութեան քո,
նչ կամեցար անտես առնել զարարածս
ձեռաց քոյ, սյլ մարդասիրապէս գլխա
ցար յազդս մարդկան խոնարհեցար՝ ի
հայրական ծոցոյ էնդ Բ. Ե, առեր զմար
մին՝ ի սուրբ կուսէն ժաղխումց, կամար
նոր

Զօր և հաճութիւնք նրա Հոգւոյն, զամ
 զմարդկայինս յանձն առեր կրել բաց
 'ի մեղաց. և զանոցին մարմինդ քո ե-
 տուր փրկանս փոխանակ բազմաց, ըստ
 կանխասացութեանշուշտ հրամանի քո
 խաչի և մահու համբերելով: Հովիւդ
 քաջ զանձն քո եղեր 'ի վերայ բանա-
 ճոր հօռի քո, ժողովել զցրուեալսն 'ի
 փարախ կաթուղիկէ նր եկեղեցի քո,
 լինիլ մի հօտ և մի հովիւ: Ասն որոյ
 մեք ժողովուրդք և խաչն արօտի քո՝ երկ
 բամաճ գիմօք խոնարհեալ և 'ի ծունկս
 անկեալ աղաչեմք զանբաւ մարդասիրու-
 թիւն քո, մի թողուր զմեզ 'ի ձեռաց
 քոյ, և մի անտես առներ զանբիծ ար-
 եամք քո փրկեալ հօտս. մի տաք զմեզ
 'ի փորձ թշնամւոյն և հակառակորդին
 մերոյ. սրբեալ զմեզ 'ի մեղաց և մաքրեալ
 զմեզ յամ անօրէնութեց մերոյ. լուս
 զսիրտս մեր 'ի խղճէ չարեաց և փրկեալ
 զմեզ անիրաւութեց. լոյս տուր նոր ա-
 չաց մերոյ, զի մի երբեք ննջեսցուք 'ի
 մահ, և մի լիցի տեղի պարճանաց թշնա-
 մւոյն, ոյլ խորտակել ջաղխեսցի գլուխ
 նորին՝ զօրութիւն ամենայաղթ խաչի քո,
 և տկարացին զօրութիւն մեքենայից նր:

Եւ տո՛ւր մեզ անարգել և անբռնադատ
 վճարել զկեանս մեր նմ՝ արդարութիւն
 հետեւելով լուսոյ շա՛նդաց և երկնաշու-
 ճանապարհին, 'ի վայրի դաւարւոջ բնա-
 կեցո՛ւ զմեզ և առ ջուրս հանգստենն սնո՛ւ.
 զի տեսցէ թշնամին և ամաչեսցէ զի քոյ
 եմք ստեղծեալք և քոյ եմք փրկեալք,
 դու ես օգնական և փրկիչ մեր, զի բաց
 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք և զանուն
 քո նոր կարգամք զօրհանապաղ . մի թո
 դուր զժառանգութիւն քո 'ի ձեռաց
 քոց, սոյլ ամենազօր սջ քո՝ լիցի հովա-
 նի և պահապան 'ի վերայ պաշտօնէից
 քոց, բարեխօսութիւնը նմա՛նս և նմ՝
 սքց քոց երկնաճորաց և երկրաճորաց,
 և քեզ փառք յաճիտեանս ամէն:

Ընդ ողջումնն՝ Տաթո՛ւ զաղօլս զայսո:

Միջնորդ ԱՅ և մարդկան՝ Տէր մեր
 Յո՛ւս, որ ամենաբարի և խաղաղարար
 միջնորդութիւն քո հաշտեցուցեր զհայր
 բնդ արարածս, և արարեր խաղաղութիւն
 երկնաճորաց և երկրաճորաց, հեռաճո-
 րաց և մերձաճորաց, և զնոյն խաղաղուի
 շնորհեցեր եկեղեցւոյ քո ասելով, զիս
 դա

զապուլթիւն Թողսւմ ձեզ, զհաղադաւթ
 զիմ տամ ձեզ: Այնպէս տէր ապա-
 չեմք զքեզ՝ զերկնաւոր և զհաշտարար
 խաղաղութիւն քո պարգև եւ մեզ, զի
 խաղաղութիւն և հանդարտութիւն վարես
 ցուք զկեանս մեր, առանց մեղաց և ա-
 ռանց զայլ թակղութեւն. և սուրբ սրտիւ
 սիրել զմիմեանս որպէս դու զմեզ սիրե-
 ցեր, և զնել զանձն՝ ի վերոյ բնկերին
 որպէս դու եղեր, և լինել առ միմեանս
 զթածք՝ քաղցունք և բարեբարք, որպէս
 դու արարեր, հնազանդութիւն և խոնարհ
 ութիւն ծառայել միմեանց, որպէս դու
 խոնարհեցար ի ծունկս քոյոյ աշտկեր-
 տացն. որով մարթապոք լինիլ պատ-
 շաճապ ահագամք և մարմնն զխոյզ մերոյ:
 Այն դու Տէր ասացեր, թէ ուր երկու և
 երեք ժողովեալ են յանուն իմ՝ անդ-
 եմ ես ի մէջ նոցա: Ասան որոյ և մեք
 ժողովեալ յանուն քո ի գաւիթ նը-
 կաթուղիկէ առաքելական եկեղեցւոյ,
 և անձային և նապօճունիւն եկեալ մի ան-
 ձըն և մի սիրտ, ըստ սոց առաքելոցն:
 Այն արաչանոց մերոց մարդասէր տէր
 և բնակեալ ի սիրտ և յոգի ժողովելոցս
 յանուն քո: Սրբեալ մտքեան և յաբ-

զարեալ զմեզ լինիլ տաճար և բնակարան
ամենազօր շնորհաց քոյ • հեռացս 'ի
մէնջ զնմ' խորամանկութի և զնկնդ ու
թի լծնամեցնի զի նք սրտիւ և մարտ
մտօք , երկիւզիւ և սրդարութի ք զօրհա
նապաղ փառաւորեացուք զամենազօր
անուն քո, պիտ' և միշտ յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն :

Յորժամ զսէ ստեփն երգէ՝ Կոստանտնուպոլս

ՄԻ Սուրբ Սուրբ մեր զօրութեք, լի
են երկինք և երկիր փառք քո, սերօքէքն
աղաղակեն հրաշալի և հողեղէն բարբա
ռով առաջի փառաց աթոռոյ անուծե
քո • քանզի զարհուրեալ հիասքանչ և
'ի հրաշալի փառաց քոյ ոչ ունելով կա
թողութի արժանապէս փառաւորիլ զան
հասանելի մեծութի քո Ս ան որոյ ոն
լըսելի և անդադար օրհնաբանութի փա
ռաւորեն զմիասնական անուծիւ, զպաշ
տելի և զհամագոյ երրորդութիւ • Արդ
եթէ հրեղէնքն և իմանալիքն չին բա
ւաւան քոյոյ անբաւութե, մեք հոգա
նիւթեալքս և յերկիր կործանեալքս՝
զիւրդէ կարասցուք բաւանդակել բանիւ
զան

զանբաւելի զ թու թիւնդ առ արարածս,
 և մանաւանդ առ աղգս մարդկան: Ար-
 նախ սկզբանն արարչագործ ձեռամբդ
 ստեղծեր զնախնին մեր զադամ, պատ-
 թեիլով զնա քան զայլ արարածս՝ որ բա-
 նիւ միայն արարան. և յետ պատուիրա-
 նագանցութե պտղոյն ճաշակման, ոչ
 արարիւր անստեղծանկեալ ընտլ թիւնս,
 այլ ետուր զօրէնս, և առաքեցիւր զմար-
 գարէս յայանելով զօրութիւն. խի պատ-
 ըեալքն՝ ի պատրոդէն ոչ ծանեան զխոր
 հուրդ բարեբար կամաց քոյ: Ապա
 հայրդ երկնաստի կամելով յայտ առնել
 զանձառական սէրդ, կամակցութիւն հոգ-
 ւոյդ սէջ, առաքեցիւր զմիածին և զծոյա-
 ծին բանդ, որ եկեալ մարմնացաւ ի նր-
 կուսէն և նսկին մարմնամբ համբերեաց
 չարչարանաց, խաւի և մահու, և եղև
 քաւութիւն մեղաց մերոց: Այսմո յորոյ
 մեք ընդ սիրովբէիցն երգեմք նմա ասե-
 լով, նր՝ նր՝ նր նր զօրութեց, ի են եր-
 կինք և երկիր փառօք քո, օրհնութի՝ ի
 բարձունս. օրհնեալ է գալուստ քո յաշ-
 խարհս՝ ի վերելութիւն մեզ քն Եւ մեր.
 օրհնեալ է կենսաբեր տօնէնութի քո.
 օրհնեալ է վերկաւէտ չարչարանք քո,

որով զերծաք 'ի չարչարանաց և յան-
 չարչարութիւն յիմա կեցաք: Օրհնեալ է
 կենդանաբար մահն քո, որով փրկեցաք
 'ի դառն մահո՞ւմնէ, և յանմահութիւն
 երկնից: Եւ ըստ փոխեցաք: որ յաճէ ժախան
 զոհարանութիւն մատուցուք փառք և
 երկրպագութիւն բարեբաբիդ՝ փրկչիդ և
 նորդոյիդ, յաճիտեանս յաճիտենից.
 ամէն:

Յորժամ **Մ. Է. ք** կերէք՝ աստուծո՛ւ
 ծառայ:

Օրհնեալ է պարզ և աստուծոյ կենաց, և
 պարզ և անմահութեւ քն անձ մեր:

Եւ յորժամ **Մ. Բ. ք** 'ի ամանէ ասէն՝
 ծառայ:

Օրհնեալ է շնորհն ձրի, և պարզ և ան-
 անձախելի, կենդանի և կենդանաբար
 մարմինն և արեւնն քի նոյ միւրոյ:

Յորժամ հայր երկնաւորն աստուծո՛ւ զայս աղօթիս
 ծառայ:

Հայր երկնաւոր բարեբար և բազում
 ողորմ՝ անձ, ասուող բարեաց և պարզ և իշ-
 Գ 3 կեն

կենդանութիւն , ամենաբարձր բնութիւնը՝
 յաղթեալ և զեր 'ի մարդ տախտակեալ լինել ,
 մինչ զի գհատագոյակից և դարարչակից՝
 ալժոռակից և հաւասարակից բանդ՝ առա-
 քեցեք յաշխարհ , առ 'ի մարդ Բանալ 'ի
 նր կուսէն , և նոյին անմեղ և անար-
 տական մարմնովն՝ և զն զին և փրկանք
 ամաշխարհի . զի ետուր զնա 'ի զննումն ,
 'ի մահ , և 'ի փրկութի , վասն ամ հաւա-
 տացելոց անսւան քո մեծի : Այժմ
 սղաչեմք զքեզ , միջնորդութեամբ մարմնոց
 և արեան միածնի քո : Հայեաց 'ի հեղու-
 մին նր արեան նորա , և յանշնչութիւն
 նորա 'ի խաչին , 'ի բացումն փրկական
 աղբերաց նորա , և արեամբ լծալժ աւուրմն
 նր մարմնոց նորա , և անցն 'ի մէջ զցա-
 սումն պատուհասի յանցանաց մերոց
 բարերարութեամբ , զի նորա կմք
 փրկեալ , խնայեալ 'ի զինս նր արեան
 միածնի քո , և ողորմեալ բանաւոր հօտի
 քոյ յուսացելոցս յանուն քո :

Յորժամ յամ օգնելու իս գերն ասին , հարմ
 զարգին :

Արժանապէս օրհնեմք զքեզ , և ար-
 զարապէս գովեմք և գոհանամք զքէն
 նր

Ինքն իմ ամբար, որ ըստ բաղուամ՝ ողորմուէր
 քուամ՝ անաւես արարելու անարժան դործս
 մեր, և այսմ շնորհի արժանաւորս կա-
 ցուցեր, վասն միջնորդութե մարմնոց և
 սրեան միտմանի քո, հաղորդս լիցուք վա-
 սաց իմ օւթնդ քո, միաւորկոյմ ընդ
 գերապատիւ ճոխութեդ քո Աստու-
 ընց՝ յամի օրհնելք, և ըստ իմի գոհա-
 նամք զքէն զօրհնատալս, ինքն իմ մեր
 ողորմեա մեզ:

Հորհամ արդի աստուծոյն ասին, հազո զառջեւ:

Եւ այ կենաց և բաժակ անմահութե
 միամին որդի ինքն ինքն մեր և վերկիչ յի-
 քսն իմ ճշմարիտ, մանանայդ երկնային
 իջեալ ի վերաւս, եղեր կերակուր իմ
 հաւատացելոց քոց. հեղմամբ սրեան
 քո՝ ողորմեա բանաւոր հօգի քո, շնորհե-
 լով զթողութիւն յանցանոց հաւատա-
 ցիւց ի մահու լեր վերկուլութիւն հաւա-
 տացելոց, և արժանապէս ճաշակողաց
 զմարմն և զարիւն քո նշան Հիշեալ ըզ-
 վերկուլեալ չարչարանսն քո և զկենսա-
 տու մահն, զարեամբ ճապարկումն ի խա-
 չին և զանտանելի կէրսն, զոր ընկալար ի
 մար

մարմինդ վասն մեր: Ասեաց 'ի խոցոճա
ծբա՝ արարչապորձ ձեռաց և սախց քոց,
և 'ի բացումն կենարար վաակին որով
որոգեցան տիեզերք, և արբեցան արա-
րածք: Ասին վաակօքն լոճա և մաքրեալ
զմեղ յամ՝ մեղաց մերոց, և լմնդ մեղ
զամ՝ յանցանս մեր: Անուշեալ արեամբ
քո փրկեալ հօտի, և այց արա մեզ 'ի
միռսանդամ՝ գաղստեան սրբայութեան
քում, զի մահաճամբ և շարժարանօք փրկ
կեցեր զմեզ քն ան մեզ՝ բարեբար և
նորոգող, և քեզ փառք և երկրպագութի
յաճխտեանս յաճխտենից. ամէն:

Յորժամ հոգի այ աւին, ճարտ գաղձես զայս:

Սուգի այ ան ճշմարիտ, որ նախ յսկզ-
բանն շրջէիր 'ի վերայ ջուրց, և ստեղծա-
նէիր զաշարածս յօնչէ, և պէսպէս հը-
րաշն գործեցեր յաճութա մարդարէիցն,
և 'ի ժամանակի անօրէնութե կակցին
քո՝ իջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնա-
տունն, յեր գառաբեալսն բազմապատիկ
շնորհօք: Այժմ՝ աղաչեմք գրեզ միջ
նորդութք քե մարմնոց և արեան վառակ
ցին քո՝ որ բազմեալ կայ 'ի վերայ սեյ
սե

սեղանոցս, և չ'ի սիրտ և յողիս մեր, և
 և մարբեալ զմեզ իբրև զառաքեալսն 'ի
 սուրբ վերնատանն, և բարբառեալ 'ի մեզ
 զկացծ սիրոյ անուծեղ, զի արժանապէս
 լիցուք առձոր և բնակարան քեզ և հա
 կից փառակցացդ. և ամենապօր շնորհիւ
 քո՝ լիցուք փրկեալք յաճուր նորդման
 մերոյ, և քեզ նորոգողիդ այ՝ վայելի
 փառք յաճիտեանս ամեն.

Վերջո՛ւս առաւել լղին՝ Տառն զաղօլս:

Յիշեալ տէր և ողորմեալ, և օրհնեալ
 զուխտ և զժառանգութիւն եկեղեցւոյ
 քում սքյ, և շնորհեալ մեզ զերկնային
 քո զխաղաղութիւն, զի մի լիցի 'ի մեզ
 տեղի և մուտ չարին. հեռացն 'ի մէնջ
 զամ՝ խարդախութիւն թշնամւոյն, և
 զբռնութիւն նորա խորտակեալ, բարեխօ
 սութիւն և յիշատակաւ սրբութեաց անաճ
 նին, և յախանձու կարապետին, և սքյն
 ստեփաննոսի նախապկոյին, և սքյն զրի-
 դորի մեր լուսաւորչին, և սքյ առաքե-
 լոց և մարգարէից, և սքյ հայրապետաց
 և մարտիրոսաց, ճգնաւորաց և կուսա-
 նաց, և ամ՝ սրբոց քոց՝ երկնաւորաց և
 երկրաւորաց, որոց յիշատակն ևս օրհ-
 նու.

հուժժիք եղևցի 'ի մէջ նր եկեղեցւոյս՝ և
առաջի նր պատարագիս ամէն :

Օգիտ ընդ Գոգո-Էլեան՝ տառն զհզնս զայս :

Յիշեալ տէր և սղարմեալ, և գթալ 'ի հո
գիս հանգուցեալ ծառայից քոց, որք
ուշիղ դաճանուժիք պաշտեցին զքեզ,
և նովին հաճատով և յուսով նեղեցին
'ի քեզ. յիշեալ զնոսալ յաճուր մեծի դա-
լըստեան արքայութեն քո, արալ արժանի
ողորմութեն, քաճութեն և թողութեն մե-
զոց, դասաւորեալ պայծառացո ի սրտ
քո յաջակողման դատուն, զի յաճեժա
կան խնդութիւն և մշանջնական ցնծութիւն
փառաւորեցեն զքեզ քն, ընդ հօր, և
ընդ սրբ հոգւոց, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից ամէն :

Ընդ հայր Թեմն՝ նոն հայր Թո որ յերկնս տառն
զի սէշտանական է :

Սբոյն սուրբ Երանի. 'ի սբո-ի սբոն տառն :

Օրբ ետաղ ինձ 'ի փրկութիւն խոստո-
վանիմ՝ ճշմարտացիս մարմին և արիւն
քիւնց՝ յուսոց իմոց, և աղաղակեմ առ
քեզ

քեզ՝ մեզոց յերկինս և առաջի քո, սրբեան զիս յսմ՝ սրբոք թէ՛ հոգւոյ և մարմնոյ, շնորհեա ինձ ժամանակ և ցանկութիւն տալախարութեմի . փրկեան զիս յերեւելի և յաներեւելի թշնամւոյ . տալանորեան զօրութիւն հոգւոյ և մօրմնոյ իմոյ : Պարզ և ետ ինձ բարեգործութիւն և բարեպաշտութիւն՝ զքեզ արժանատիս ճաշակելի, և փառանորելի զհոյր, և զորդի, և զնր հոգիւք, այժմ և միշտ և յանխաւանս յանխաւենից ամէն :

Եւ յորժամ աստուծոն 'ի սէ 'ի սէն, ճարճ :

Սոստովանիմ և հաւատամ, զի դու է ճշմարիտ մօրմին և արիւն յի քի՝ որդւոյն մայ, որ բառնոց զմեզս աշխարհի, սէ մերոց փայն, այլև՝ մի ճի . հաւատովս հաւատամ, խոստովանիմ և հաւատամ :

Եւ եւս անժամ զայս ասաւ Եւս այլ տէստէս ինք ըսէս, Հասն ինքսանեաց և անմեղեաց :

Յորժամ՝ զս տոհմաբաժնի մեծն, ճարճ զազնու :

Սրբօքն որդի մայ և բան հօր՝ արարիչ երկնաւորաց և երկրաւորաց, և լցաւ ցիւհ հա

Համայն արարածոց, որ ընդ ա զամ յամի,
 անպարագրելի գտով բնութիւն՝ բովան-
 դակեցար ի մարմնի, զի տեսանելի և շո-
 շափելի լիցիս մարդկային ազգի, զի սրայ՝
 ճոշակելի և կերակուր եղեր ամ՝ հաճա-
 ատցելոց, զի առցես կեանսն յաճխե-
 նականս այնոցիկ՝ որք հաճատով և արբու-
 թիւ մեծեման ի քեզ, ըն անսուտ խոստ-
 ման քո մարդասէր։ Այժմ մեր փրկ-
 կեալքս պատճառան արեամբ քո՝ հաճա-
 տով տեսանեմք գիրկիչդ մեր բարբառոյս
 պարունակեալ ի ներքոյ կրկին տեսա-
 կաց՝ հայրն և զինւոյն, հաղւով մարմ-
 նով և նծութիւն յազադս սրոյ՝ երկրպա-
 դութիւն մատուցանեմք փրկողիդ մե-
 րոյ, և աղաչեմք զանրան զթութի քո։
 Եւ յիշ զկողմեզաց մերոյ, և ջնջեալ ըզ-
 ձեռագիր մերոյ անգրէնութե, բեւեռաւ
 զմեզ յերկիւղ և ի սէր քո նք, զի միշտ
 զնապոք արժանի կոչմանն՝ յոր կոչե-
 ցեր զմեզ։ Տուր մեզ տէր՝ բանաւոր
 հօտի քո, յամ սրտէ հետեւի միայն
 զինի ճշմարիտ հովուիդ և կատարել ըզ-
 կամս քո, և լսել զերանաւէտ բարբառ-
 քո, և աճել օրքստօրէ, պահել զպատ-
 ճիրանս քո զօրհանսդ։ Պարգեւ և
 մեղ

մեզ զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ, զի
մի արհամարհեալ լիցաւք սաւաջի քո.
մարդեան զմիտս և զխորհուրդս մեր, ոնց
սրբոց քոց առաքելոցն, զի ընդ նոսին
արժանի լիցաւք՝ զնոք և զօրքարաք, կեն-
դանի և կենդանաբար, զխորմին և զօր-
լին քո՝ քն ան մեր, ճաշակիկ և հաղոր-
դիկ, յաւսով կենացն յաւիտեանից, ընդ
ամ սրբս քո, այժմ՝ և միշտ և յաւիտ-
եանս յաւիտեանից. ամէն:

Յորժամ ելիկ-դէ՛ւ և հաճախեալք մաշն, ասա՛:

Եւ մեր, և նոր մեր, երեւցած մեզ,
օրհնեալ՝ եկեալ անուամբ նոն.

Օհի ասա՛:

Գահանամք զքէն հայր ամենակալ, որ-
դիտ միտնին, և հոգիդ ճշարիտ, որ
ընտրեցեր հաւատացեալքս անուանդ
քու՛մ սրբ, 'ի մասն վիճակի սրբն 'ի լոյս,
և ըստացար քեզ ժողովուրդ սեփհա-
կան, և արարեր հաղորդ փառաց նձու-
թեդ, և ժառանգորդ անձառ ըսբուեց
քոյ. ոչ ըստ մերու՛մ արժանաւորուն,
այլ ըստ անբա՛ն գթութե քո, որ միշտ
շնոր

Հնորհեա առատապէս և ոչ նախատես,
 փոքր որհանջես, և մեծամեծս պրգեես
 Այս՝ օրհնելով օրհնեմք, և գոհանա-
 լով գոհանամք զքէն նոր ամ մեր, որ
 յայտմ մասին զմեզ արժանաւորս կոչու-
 ջերս Ազաչեմք զքեզ մի թողար զմեզ
 'ի ձեռաց քոյ՝ յայտմ հետե մինչև յա-
 ճիտեան. և եկեացէ սղարմուծ իւն քո
 'ի վերայ մեր՝ զամ աւուրս կենաց մե-
 քոյ. և եղիցի անուն քո օրհնեալ յաւի-
 տեան և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

'Ի վերջն զայս աղօթեա ճարձ և փառ խաղաղութիւն:

Սղիպրն և կատարումն ամի ամ, որ ամ
 քարի 'ի քէն սկսանի և քե կատարի, և
 'ի քեզ բախնդակի ամ, 'ի վախճան ա-
 զթիցս՝ ողորմես մեզ, և լեր ընդ մեզ
 զամ աւուրս կենաց մերոյ, և եղիցի ա-
 մենազօր աջ քո՝ սոհոսպան մեզ յամ
 ժամ 'ի առնէ և 'ի գիշերի, 'ի նստիլ 'ի
 տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և
 'ի յառնել. և զամ գործս մեր՝ 'ի քարին
 կատարես ամէն:

Աղբէ՛ք՝ յորքամ ի քնոյ զտը՛նիցէս, հապո՛ւն

Օրհնեալ է մեռեալն և յարու-
ցեալն 'ի մեռելոց քն օծ, Եր
զարթոցց զիս 'ի մահահանգոյն
քնոյ, խաղաղութիւն անցուցանելով ըզ
զիշերս, աղաչեմ և խնդրեմ, զի զմեռ-
ցեալ ժամանակս խաղաղութիւն պահես
ցէ շնորհիւ և ողորմութիւն իւրով ամէն:

Աղբէ՛ք՝ 'ի Դժ զիշէրն հապո՛ւն

'Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովա-
նիմք զքեզ նր, փառաւորելով զանուն
քո նր, և խնդրեմք 'ի քէն, հեռացն 'ի
մէնջ զխաւարոյին խորհուրդս՝ 'ի պատ-
րանայ բոնսարկո՛ւնին պահելով՝ շնորհիւ
ողորմութե քո ամէն:

Աղբէ՛ք

Աղօթիս առաւելումն :

Եւ աւելօտ խաղաղութեան ծաղեւն 'ի մեզ
մարդոսէք և կեցոյս. խմանալի լուսովդ
քո փրկիչ լուսաւորեալ զմեք գոյսիս և
կեցոյս : Այն յամ փառնդ է ամբայն զմեզ
ընդ հովանեաւ աջովդ քո սէր և կեցոյս :

Աղօթիս 'ի յեւ տեւոյս 'ի քաղաքս :

Եւ այս 'ի լուսոյ ծաղաւմն՝ արեւակն ար
դար, անձաւ ճառնդ հօր որդի յառաջ
քան զարեւելուն քո գովեալ ընդ հօր,
'ի ծաղեւ լուսոյ առաւելօտեւ ծաղեւն 'ի
հայկա մեր՝ զլոյս քո խմանալի :

Աղօթիս յերրորդ քաճոյս մասն

Տոգի այ որ յոյսմ ժամու ահադին
շնչմամբ իջիք 'ի վերնատունն բաժանե
լով զհրեղէն լեզուս, էջ և առ մեզ յեր
րորդ ժամուս, և լին զմեզ նմ թաքուի
քո՝ իբրեւ գորդաւորեալն, հանդիսով
'ի սիրտս մեր յաւիտեանս յաւիտեանից
ամէն :

Աղօթիս

Աղբէս՝ Բեբեկայ Ժամ. — աստ:

Արեւսին տրդարուէ տր մեր յն քն,
որ ծագեցար 'ի հալլական ծոցոյ, արծա-
կելով զճառագոյլն քո յնով ակեղերու
Բաց զաչս սրտից մերոյ՝ տեսանել զհա-
մառիւն քո, և հետեւել շունչոյ
քոյ. հալածեալ 'ի մէջ զգեւն ճանճու-
թե, որ յայտ Ժամու մարանչի լի մեզ,
ջերմացուցանելով զմեզ 'ի մեղս և 'ի
սէր հիւթանիւթիցս. քսին շնորհօք
փրկեալ զմեզ յնով մեքենայից նքամ, ն

Աղբէս Երեմեան:

ՏԲ տերանց՝ անձ աստուծոյ, զոհա-
նամք զառատ մարդասիրութե քունմէ,
որ ըստ բազում ողորմութե քում՝
պարգեւեցեր զօրս դայս խաղաղութե ք
յուցանել, և հասանի 'ի Ժամ երեկոյիս:
Արժանի արա և զգիշերս զուարթութե
անցուցանել տաանց մեզոց և առանց
խռովութե, շնորհօք ամենազօրիւղ ամէն:

ՏԲ մեր յն քն, որ անապական սուրբ
 մարմնովդ խնդիր 'ի գերեզման, նոյեպէս
 և յարեալ 'ի մեռելոց, շնորհեա՛ մեզ նոր՝
 անապական խորհրդով ննջել 'ի մահիւն,
 և սրբութիւն յատնել 'ի մահահանդոյն
 քնոյս, ոչ ունելոյ՝ գնշան աղանդութե
 'ի միաս, 'ի սիրտս և 'ի հոգիս, շնորհօք
 վերկշիգ և ազատողիդ մերոյ սմէն:

Ըզօնէ՛ս՝ յորժամ 'ի գործին՝ յեռն արեղիս:

Օգործս ձեռաց մերոյ՝ ուղիղ արա՛ 'ի
 մեզ ահբ, և գգործս ձեռաց մերոյ՝ յա-
 ջողեա՛ 'ի մեզ:

Մալեան՝ լսան գիշերային արհամարհ, յայժ Եզ
րաբար. 'ի յաղենեց Սէն Սեբեդեոսն Նաւեմարայ
արարանիւն

ՄԾ յաւիտենական. բարերար և ամե
նակալ : Բառնդ իջ լուսոյ և յօրինիջ դի
շերոյ : Սեանք 'ի մահու և լոյս 'ի խաւա
րի : Յոյս ական ունորոյ և երկայնամուր
տարակուսելոյ : Ար ամենազոռնիսա իմա
տուք քո դարձուցանես յայդ զստունբա
մահու : Բննունալ ծաղումն և անմուտ
արեգակն : Բանդի ոչ զօրէ ծածկել ըզ
փառս տէրու թի քոյ՝ խաւար դիշերոյ :
Արում կրկնի ծունր երկբարդու թեան
նմ՝ եղելոյ : երկնաւորոյ և երկրաւո
րոյ և սանդարամե տականայ : Ար լսես
զհիծու թիւն կապելոյ և հոյիս յաղթա
խոնսրհայ և ընդ աւելիս զկնդրուածսն ի
Մ իմ և թագսւոր իմ : կեանք իմ և
ապաւնն իմ : յոյս իմ և վստահու թի
իմ յն քննածդ նմի : Սուրբդ՝ հանդու
ցեալ 'ի հողիս սիւր : Սիւթարու թիւն
վշտայ, և քաւարան մեղուցիւն : Ար գի
տես զնմ յառաջ քան զվնիլ նոցա
առաքեալ զպահպանողական զօրութիւն
աջոյ քոյ և փրկեալ զս յերկիւղէ գիշե
րի

րի և 'ի դիւնէ՛ չարէ՛ : Այ՛ զի զյիշատակ
 սոսկալի և սուրբ քո անունեդ՝ միշտ
 համբուրեալ շրթամբք հողւոյ՝ ըղձուէր
 շնչոյ, կեցից պահպանեալ ընդ այնտիկ
 որք կարգան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ : Այ՛ 'ի
 զբոշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ՝ զոր անպիմ
 արեամբդ քո ներկեալ նորոգեցեր, և
 'ի նոյն շնորհ որդէ զբուծե զմեզ մկրտե
 ցեր, և 'ի փառս պատկերի քոյ նկարեալ
 յօրինեցեր, այսու պարգևօք անականօք,
 ամաչեացէ ստատանայ : Քաղաւսցին մե-
 քենայքն : Բարձցին որդայլմքն : Պար-
 տեցին մարտուցեալքն : Պաղատեցին
 դէնքն սարառուրք : Մերժեցին մէզն :
 Փարատեցին խաւարն : Մեկնեցին մա-
 ռախուղն : Բազուկ քո հովանապի, և
 աջ քո կնքեացէ : Ամեն զի զթած ես
 և ոգորմած : և անուն քո կոչեցեալ է 'ի
 վերայ ծառայից քոյ : Այ՛ քեզ ընդ հօր՝
 հողւովդ սրբով փառք իշխանութիւն
 և պատիւն սցծմ՝ և միշտ և յաւիտեանս
 յաւիտենից ամէն :

Դարեւել ինչոյն Սէն Գրիգորի աշակեց
 յերեւելորդ ճառէն:

Եւ արդ՝ զհարդ ոչ սղորմնացիս բարե
 դու թ՝ սցարանեսց ճոյնարկու թնց կող
 կողագին հեծեծանայ. որ անուամբ այ
 սու մեծացար, թե՛ սղորմած եմ ես ար
 Եւ առ չարաւի զերւոյս՝ բարուի քո
 Եւ մահապարտիս դառնութի՛ն քաղ
 բութի քո Եւ կարուսելոյս յոյանութի՛ն
 ճառադպթ քո Եւ յանդդնելոյս մարու
 թի՛ն սղորմութի քո Եւ խակութի մնասա
 կարիս՝ հեղութի քո Եւ կարծանելոյս
 աղկելութիւն՝ աջ քո Եւ ընկղմելոյս
 վերլերութի՛ն ձեռն քո Եւ բժշկութի
 անսղջանալի խոյսւածոյս՝ մտան քո
 Եւ պակուցելոյս պաշտարանութի՛ն հո
 դի քո Եւ արտախառնելոյս փառահաւթ
 երկայնմութի քո Եւ օծումն ունենա
 դրժեկիս՝ դօրութի քո Եւ մեղուծելոյս
 քանութի՛ն հրաման քո Եւ փախուցե
 լոյս արաւինութի՛ն անն քո Եւ սրացե
 լոյս սրատապարութի՛ն բապուկ քո Եւ
 փրկելոյս առաջնորդութի՛ն լոյս քո
 Եւ տարակուսելոյս հարաւորութի՛ն
 հանձար քո Եւ անիծելոյս կրկին անու

ցումն՝ օրհնութի քո : Առ վհատելոյս
 քաջալերութի խրախոյս քո : Առ վշտագ
 նելոյս մխիթարութի՝ բաժակ քո : Առ
 նեղելոյս ընդարձակութի՝ կամք քո :
 Առ ատեցելոյս կոչումն՝ սէր քո : Առ
 հաստումն սասանեցելոյս՝ բան քո : Առ
 հոգւով միբաւորելոյս՝ կաթոնած ար-
 եան քո : Առ աներկեղծ մըլծելոյս ցաւոց՝
 ակնարկութի քո : Առ յուսահատելոյս
 անդրէն ընտրութի՝ իշխանութի քո :
 Առ պատուաստումն կարելոյս՝ կցոր-
 դութի քո : Առ խաւարաւ մահու ծած-
 կելոյս՝ նշոյլ կենաց քոց : Առ խառնե-
 ցելոյս իմ հանդարտութի՝ խաղաղութի
 քո : Առ վայրագութի օտարացելոյս՝ ող-
 ջոյն քո : Առ մոլորելոյս դարձանորութի
 ձայն քո : Օ ի դու արեւս ամենայնի
 գլծութիւն. և չեք 'ի քեզ մասն ինչ խա-
 լարի : Անչեք բարութի առանց քո :
 Եւ քեզ վայելէ փառք յաւիտեանս
 ամէն :

Խոսք

բորդն է գերբնական, և միայն 'ի սուրբ
անունդ հաւատացիլոյն առանձին: Քն
դի՛ ուր. անհաս Տէր իմ, ոչ պատէս ա-
րարիք իմ աղքատ և զգաւատանս քոյ
ոչ յայտնեցեր նոցա:

Այս երկեակ արժութապատ թե ուր
ուր: Կարգաւէր Տէր իմ, ծառայ քոյ սլաց
եալ մերանոյ ճանաչել զաներկեցութեդ
քոյ, պոխնքն մշտնջենաւորութի, զօրու-
թի, և Վճռութիւն քո. պարգութիւն և
կատարծնութիւն քո. բարութիւն և
անշափութիւն քո. անբաւութիւն և
անբովանդակութիւն քո. տեսութիւն
և նախապայութիւն քո. կաթի՞ և վճիռք
քո. սէր, և ասելութիւն քո. նախախ-
նամութիւն, և նախասահմանութիւն
քո. արդարութիւն և ողորմութի քո.
ամենակարողութիւն, և արարչադորձու-
թիւն քո. նաև՝ այլ անթիւ Վճառացե-
լուչ յատկութիւնք՝ և անունք անփո-
փոխ էութեդ. եթէ ստորասարար բա-
ցատրիցին այնպիսի անունքն՝ կամ թէ
բացասարար. բայց ուր անձառելի Տէր
իմ պատկոխի Վճառանօթութիւնդ իբր
բնական գիտութիւն ոչ է այնքան հաւա-
տի, և արդիւնարար, որպէս հաւատի
հա

Հաճատողն Հաճառալ՝ Թէ Ետ **ՄԺ** . և
 խնդրողացդ Եւ Պարզ և տառ :

Հաճատացի՝ ով Հայրախնամ Տէր
 իմ, քցինապարզ և Հաճատով . որով
 կազդուքեալ՝ զուղղելի դահու թիւնս մա
 տուցանեմ քեզ՝ լոյս աչաց իմոց, որ
 լուսաւորեցիր զիս, և զխառցի գքեզ .
 զխառցի, և Հաճատացի՝ ի քեզ . զի դու
 Եւ միակ, և միացնակ **ՄԺ** իմ անբակիղն,
 և անվախճան . արարչազործ երկնի, և
 երկրի . երկեցեաց՝ և աներևութից .
 ճշմարիտ **ՄԺ** ամենակարօղ՝ և ամենակալ .
 ամուսն, և անպարագիր . անպարմակ, և
 անսահման . անմատչելի՝ և անբովանդա
 կելի . անքնների, և անփոփոխելի . անբաժ,
 և անհուն . որով ամ՝ ինչ եղև, պահ
 պոնի, և նախախնամի յերբեակ յաճիտ
 եանս :

Հաճատամ՝ ով սրտադէտ Տէր իմ,
 յերիս անձնաւորութիս քո . յանսկիզբն
 Հայրդ, ի ծնեալ Որդիդ, և ի բղխեալ
 Սբ Որդի . Համալոյ, և Համորուն . մի
ՄԺ ու թիւն, և մի իշխանութիւն . Հաճա
 տարատաալիճ՝ և զուգափոս . միութիւն
 յԱրրորդութե, և Արրորդութիւնն ի
 միութե . անշխոթ անձնաւորութիւն՝ և
 անք

անորոշ էութիւն. այսպէս համառամ, և
պաշտեմ՝ զանգած անելի չէրբեակու իդ-
րաս լանի ծառային քուժ՝ Վարժի.
ողորմութիւն նմ լի և ղի և բիւր՝ և բանիւ
ան և բիւր՝ հաստատեցան՝ և հողւալ
բերանոց նորա նմ՝ զարուժիւնք նոցա:

Փառք միշտ անհաս երբեակու թեղ,
և զուգակից համարեալ թեղ.
Յիւրիւրեանէ յաւիտե
այժմ, և յաւիտ յապտոց ից:

Խոսք առ Հայրն Աստուծոյ:

Ով աղնունալութ՝ և բարեխնամ
Հայր. որ անսկիզբն և անորսածառ
զոյով՝ սկիզբն, և պատճառ և սնով. Հա-
մալցիցդ Օհնդեամբ, և Վարդութիւն.
խիկ և զոսկանացս արարչադ սրծութիւն. ա-
ղաչեմ՝ զքեզ՝ զմեզս մանկութե իմոց, և
զանդիտութե մի յիշեր. այլ յիշեան զիս
Տէր ըստ ողորմութե քուժ. քանզի ա-
մի հի բռնութիւն անքաւելի պորանացս
յանգռնեզս խորոց եմ՝ ընկլուղեալ. ո-
ղորմութեդ քոյ կաբեթիւ հան զիս աստի
'իւրոս փառացդ՝ ով ամենահար Տէր
իմ:

իմ, որ ունիս 'ի ձեռին քում՝ զունչ
կենդանութե մահապարտիս: Օրնչէն
ով ամենապաշտ չայր իմ, զինչ եմ, և
զինչ լինելոյ եմ: Այն ոչինչ. և 'ի պաշտ
թիւն էութե ամեն զիս: Այնչէն եմ եւս
սակս մայրապատուն բարոյս. տակաւին
ոչ տաս թող՝ պահպանել զսպասամբս:
Այն յադամայ մեզս յղայեալ. եմ ար-
դէն առօրեայ մեղքս ընկրկեալ. իցէ
թէ զհեշեհի պատժօքն լինելոյ եմ դա-
տապարտեալ:

Այլեւցն զիս՝ ով անյիշատար Տէր
իմ, և կեցն 'ի խորոյ ծովու մեղացս. զի
դու ես միայն յոյս իմ, և սարաւէն 'ի
մանկութէ իմմէ մինչև յօրն դատանի:

Աշխարհ մտի աշխարհ	լի.
աստ ընթանամ տառապե	լի.
եւն իմ լինելոյ սարսափե	լի.

Ահ թշուապեցոյս՝ երբ եղէց եւ
կամակորս և խեղաթիւրս, կամակար կա
մակատար քոյդ բարեհաճութեդ:

Ով ամենապաշտ Աճ. սարկամեծար
թաղաւոր. աղքատասէր Տէր, և չայր
մշտահարուստ. եւ ոտիս պատրանօքն
պանծայեալ՝ դադլ կենօգէ կարծիք թէ
մե.

մեծատուն էի, և ոչ խնր կարօտէի. ինչ
 գիտացի թէ աղքատ էի, մերի, ողորմելի,
 հեղզ, և կոյր. Կործէի զիս գոյ ինչ. և
 գտայ ոչինչ. կործէի զիս գոյ քոյդ պաշ
 տօնեաց. քոյց երեւեցայ բանաստիկս ին
 գործունեաց. նաև անձինս խնամ' եղէ
 ևս ազանձին քուրմ', և պաշտօն. հանա
 զորդեղով ոնջ զշուն' ի փոխածս, և որնս
 զխող ընդ տիղմ' թաւալեալ:

Ճաշակեցի ճաշակս զեղբայրի բա
 նիդ. քոյ ընդեցի բազմադիմի անձրեւս
 շնորհաց քոյ. քոյց անտի կործանեալ
 փոխանակ շահեկան արդեանցն՝ փուշս
 բերի, և տատառի որով անպիտանացայ,
 յանէծս մերձեցայ՝ և ի մշանջնաւոր
 հաւրն սահմանեցայ:

Արդ յիշեա՛ Հոյր ամենախնամ',
 զի ի հողոյ ըստեղծեր զիս, մի սրտմտու
 թի՛ քով յանդիմանէր զիս. այլ որպէս
 ամենահնար բժիշկ զանբուժելի ցաւս
 իմ բժշկեա՛, և ըստ անբա՛ ողորմունդ
 քում կեցս զիս հեղձամղձեալս, և զան
 կեալս:

Ո՛վ յոյս՝ և ապաւնէն իմ', որ թո
 զեր բիւրաքանքար սրտատապանին. անա
 ռակ որդւոյն. աւաղկին. պոռնիկ կնոջն,
 և

և պետրոսին . Թող և ինձ մարգարեա-
պէս՝ ող անկերոյն ի ձեռս աւագապոյն :

Այնպէս անտես տաներ զգործս ձեռաց
քոյ. լմեր զհեծութիւնս իմ, և տմեր
զսղորմունքս քոյ շնորհս: Այն եղիցի ինձ
սրտադատիլ և անտես մնալ. ինձ ձայնել
և քեզ ոչ լսել. ազատել և ոչ ինչ օգտիլ:

Այցն զիս՝ Հայր ամենագութ,
լուր ողորմած. հաշտեաց՝ անախտակիր.
սրբեան զիս. 'ի վերացս՝ ամէնօրհնեալ
Հայր. որում փայելէ օրհնութի զոհուի
հանդերձ յերկս յաճիտեամնս ամէն:

Հայր համայնից բարեւոյ
մերկեա՛ յիննն ըղ. քուրճ մե
Ն. քոյ հըղոր, և երկնա
յուր հեծու թեո վրտանդա
Յօդեայ դասուն երանա
հաղորդ գըտայց և ես յա
Քապէաբար իսպառ լը
ղի յառօրեայս միշտ յօրա

լոց,
ղայ.
նոր,
նոր.
նէտ,
նէտ.
քայ,
յայ.

բան հօր ան . դու կերպարան՝ և ճառա-
գացթ համադրակից հօրդ . դու լոյս փա-
ռաց . նկարագիր՝ և կնիք կենդանի . ի-
մասառութի՝ և զօրութիւն էակից հօրդ .
Օճուռնդ քոյ է մտոյ անհատանելի , և
բանից անճառելի . զի անքննելի ծնունդ
քոյ ոչ է ընդ քննութիւն արկանելի . այլ
մանաւանդ պաշտելի , և երկրպագելի :

Դու 'ի փախճան աւուրցս՝ երբ եկն
լրումն սահմանեալ ժամանակին ըստ
ածային բարեհաճութեդ՝ և ինքնիշխան
յառաջադրութեդ , խոնարհեալ յան-
ճառ փառացդ 'ի ինդիր մոլորեալ ոչ-
խարին՝ իջիւր 'ի հայրական ծոցոյ՝ մարմ-
նացար , և մարդացար ճշմարտապէս՝ և
ոչ առ աչօք : Եւ կատարեալ՝ եղեր
մարդ կատարեալ անճառելի , անքակտե-
լի , և անբաժանելի միաւորութիւն անձու-
թեդ ը մարդկութե . անշխտ մնալով
երկաքանչիւրոյ յատկութիւնն :

Բանն անմարմին ըստ էութե	թե ,
եղև մարմին ճշմարտա-	թե .
Եւնայն որդին , որ 'ի հօ	րէ ,
եղև որդի առ 'ի մօ	րէ .
Օխրբն պահեալ անյեղա	պէս ,
և զիմն տռեալ ըստուգա	պէս .

Ճըշմարտագէտ էաւ մար մին,
առաջած՝ և մարդ. մի երկո չին:

Եւ. ո՛վ յաւիտեանց ծածկեալ
ազգաց խորհուրդդ Վնճաւ. տէր իմ, և
փրկիչ. յոյս աչացս, և յոյս կենացս. ապա
էն՝ փրկուած եմ, և վէ՛մ՝ կենդանուած եմ.
Ծաղումն մխիթարուած եմ, և արեգակն
արդարուած եմ. զիարդ անհամար բարե-
բարուած եղդ. պատասխանեցից խորթ ա-
բարոյս. զիարդ մշտադէզ երախտաւորիդ
հաաուցից տիրանենդ ապերախս:

Յ. որքան սարսափելիդ ես՝ ո՛վ
թագաւորդ փառաց, անհորհակալու-
չար ծառայիս. որքան սիրելի. որքան, բա-
րեբանելի. որքան յարդեղի՝ և որքան
փառաւորելի. որ այդիդ սիրեցեր զիս, և
փրկեցեր. մարբեցեր՝ և պայծառացեր:

Վնճի գու որդի այ Վասն իմցս
փրկուած եմ՝ զգեցար զիմ՝ բնութիւնս, զի
ինձ գրցդ զգեցուցիս. գու բոլորդ ան-
և կատարեարդ՝ ի հօրե՝ և զեր Վասն իմ՝
բարբ մարդ՝ և կատարեալ՝ ի մօրե՝ այն
պէս զի՝ մի և նոյն օծեալդ է՝ մշտնջե-
նաւոր, և ժամանակաւոր. անեղձ և ևզա-
կան. տածօղ՝ և տածեալ. անշարժար, և
չարժարեալ. Վաւ անվայրասիակդ՝ ի խոս

զինն կոխեալ՝ և ընդաջմէ հօր նստեալ .
 'ի գերեզմանին եղեալ՝ և 'ի քառակերպ
 եան ամբողջ բազմեալ . 'ի ստորին վայրս
 դժոխոց իջեալ՝ և 'ի վերքան զամբարձ
 բուծիմ երկրպագեալ . 'ի վարդապետայն
 լծ նստանալ՝ իսկ 'ի սերտեկց ընդ հօր
 քում էակցի , և ողւոյդ ազգակցի սրբ
 բարանեալ . մարմնով . 'ի գերեզմանի՝
 և հոգւով . 'ի խաւարաբնակ արգելանա
 դժոխոց . բայց անուծ լինանքաժ՝ և անա
 լաշ յերկոյունցն :

Արդ՝ զինչ արտրից, կամ զինչ
 ապ տրիտուր անդ իմում՝ ընդ ամի, զոր
 ետուր ինձ ով փրկիչ իմ, և կեցուցիչ .
 զի մարմին լծալծեալ՝ և յանօրէնուեա
 իմում ընկղմեալ անձինս՝ որպէս եղծա
 նելի մարմին ծանրացուցանէ զողիս , և
 հողեղէն յարկս հակէ զբաղմահոգ մի
 տրս . Օքաղում ինչք ընդվոյր զբաղիմ,
 որ սակաւ ինչ պէտս ունի . իսկ ընդ մա
 րիամու զմասն բարի ոչ ընտրեմ, որ ոչ
 երբէք յինէն բարձցի :

Այ լծաւառացի լոյս . որ ոչ եմ
 արժանի հայել 'ի վեր, տեսանել զբարձ
 բուծիւնս երկնից , և յանդիման լինիլ
 մարդասէր փրկչիլ . Սակայն յանուա
 տում

տու՛մ սիրոյդ պարտաւորեալ՝ դոք ինչ
միանգամ կարեմ՝, դոք ինչ միանգամ դի
տեմ՝, և դոք ինչ միանգամ յօժարիմ՝,
դիմ խորհուրդս, բանս, և զգործս քեզ
մատուցանեմ՝, ապաւինեալ ՚ի քո ան
ոխակալ մարդասիրութիւն։

Աղորմեաց ինձ տէր, զի հիւանդ եմ
ես. բժշկեալ զանձն իմ՝, զի խռովեցան
ոսկերք իմ. Աղորմեաց ինձ Թեմ, և բժբշ
կեալ զանձն իմ. զի ես մեղաց քեզ։

Դաւրձ Թեմ, և փրկեալ զանձն իմ,
կեցո՛ղ զիս Թեմ՝ ըստ ողորմութեան քու՛մ։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան
քան զգլուխ իմ. Աղաչեմ՝, և խնդրեմ՝
՚ի քէն. ով զթամբ բժիշկ հողւոյս, թնղ
ինձ զմեղս, և մի կորուսաներ զիս ըստ
անօրէնութեան իմում. Ա՛ճ՝ քաւեալ զիս
ղբազմամեղս ՚ի մեղաց, և օղնեալ ինձ։

Արդի և բան հօր աստուծոյ, ճոյ,

մեր կեցութեան՝ հիմն հաւան աոյ.

Բամեալ սրբոց՝ խաբխիս յու նոյ,

արա՛ զիս ասուն՝ շնորհացդ յօ դոյ.

Դու ես ճարակ՝ համայն զաւ ոյ,

խաւար մշտաց՝ օղբիւր յու նոյ.

Ինձ ողորմեաց՝ օճ մամբդ սի բոյ.

զի ընթացաց ՚ի հոտ իւ զոյ.

Ո՛վ անձնուսհաշ ած ճշմե ըխտ սրդ-
 ողի. որով անոր ողի, խօսի, և բար
 բառի. հաճատամ, և երկրպագանեմ
 քեզ. որ ետդ տէր հօր, և որդւոյ. եյո-
 ղու թիւն անձնուսի, էակից՝ վառակից՝
 համարուն՝ և հաճատարապատիւ համա
 գոյիցդ. ¹Իսկ ամենանք ողի, մխիթ արիւ
 սդանորայ. աղբիւր կենաց՝ և լուսոյ.
 քաշխօղ շնորհոյ, իմաստութե և բա-
 րութե. ցոյ խնայելի և կենաց որձ լոյս
 ինքնաշարժ՝ և մշտաշարժ. ողի առատա
 բուղի, և անպարտիւ. որ ողելով շրջե-
 իր՝ ի վերայ ջուրցն. Ողի ամենամարտը,
 որ ոչ հաճեցար ի մարմնապէր մարդո
 մեալ. Ողի պայտուցիւ լուսոյ, որ հանդ-
 եար ի վերայ քաղեքայ, բեռնեան բաա
 դամու, յե սուր, դողմեիս ի, դեղեօնի,
 յեթեմպեայ, սափսմեի, սաճուրայ, և
 դաւեթի, ողիէի, և գեկեի, մերիայ, և ի
 վերայ փրկչն մեքոյ. ²Իսկ ողի բերանոյ
 հօր նոյ. ³Իսկ ողի ամենապիւն. ողի ի-
 մաստուե, և հաճարայ. ողի խորհրդոյ,
 և դորութե. ողի դիտութե, և անպաշ-
 տութե. ⁴Իսկ ողի կենդանի. որ գոքան.

չատեօել անխնայ շրջեցուցանելիս Զբա-
 կերայ լեզունը հեղաք 'ի վերայ սրբոցն
 յաւուր տնտէ կաստէի: Աղի տյ, և քի
 Աղի թիկնահաս կլմաս և տկար անձանց:
 Ասան ւոյ, և վիւոյ քի: Անկրէոյ ուսու-
 ղիչ և վարդապետ կաթնասուն աղայոց:
 Քարեխոս քրիստոսեանց, և Քաժանօղ
 շնորհացդ՝ ուղ և կամիւ: Ահա հաւատչեաց
 երկնային ժառանգութե մերոյ, և որդեւ
 բուծեւ: Աճային խորին խորհրդոցն քրն
 նօղ՝ յայանօղ և պատմօղ: 'Ի քէն վերս
 արին ծնեալն՝ ով խաղաղաբար նք ողի,
 զառ 'ի քէն պատուիս բերէ, որ է. սէր,
 խնդութիւն, խաղաղութիւն, երկայն-
 մտութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն,
 հաւատ, հանդարտութիւն, հեղութիւն,
 ժուժկալութիւն, և սղ սոյնպիսի դթա
 սիրեալ պարզեքդ: Ահա արբելքն՝ մա-
 տառնակեալ արբուցանեն կոչնականացդ
 զերկնաւոր իմաստութեան զինին: Ահա
 սիրօղք միաբանին բնդ սիրեցելոյն: Ահա
 և սէ ամ համաձայնութիւն նք մտաց,
 ընկերակցութիւն ընտրելոյ, և երանու-
 թի քեազմայլ հոգւոցն: Օտա 'ի քեզ
 զհայհոյութիւնն անքաւելի քարոզեաց
 եակիցն քոյ՝ և ծոցածին բանն:

Փասք

Փառք հօր. որ բառեղծ զիս. յորմէ
 ամ ինչ սկիզբն էառ. յորմէ ամ հայ-
 րութիւն, ամ միութիւն, մշտնջենաւն
 րութիւն, զօրութիւն և նախասահմանութիւն

Փառք արդւոյն. որ վերկեաց զիս.
 որով ամ ինչ եղև. որով ամ որդիութիւն,
 ամ հաւատարութիւն, գեղեցկութիւն,
 իմաստութիւն, և վերկութիւն

Փառք ամենայն ողւոյդ. որ որբե-
 ցիւր զիս. յորում ամ սէր, ամ օրբութիւն, խա-
 դալութիւն, երանութիւն, և բարութիւն Օթեան առ-
 իս՝ աղաչեմ՝ զքեզ, ով Հնարհարաշխ նր-
 ողի. և ամօցուցիչ գօրութիւն. քով զախոյց
 եալ աղա հողւոյս ոյրեան. գօտարաւի խոր
 հօւրդ սրախ մօրբեան. զխիղճ մասոյ իմոյ
 սրբեան. զմարմնոյս յանցանան ջրնջեան.
 զլոյս զխառնէզ. յիս ծագեան. բոցով սի-
 րոյդ զիս արծարծեան, և ՚ի համոյն թ շնա-
 մեացս զիս սրհայնեան. Հեբկեան՝ ով ամէն
 խնաստ նր ողի, քոյլնահոս ցօղովդ զբանա-
 կան անգասան կարծրացնի սրախ, զի ըն-
 կալաց զարդիւնս հողեօր սերմանդ. յոր-
 մէ խոտաօխանիմ, և հաւնամ՝ զամ՝ պարզեա-
 ՚ի մեզ ծաղկեալ ամիլ՝ և զարդանալ:

Քանդի ով անասուներ յոյս՝ գու-
 ւածակերտ մարդս ծնանիս. մարդարեւս

տոհնես 'ի հոգեւոց, տոտքեալս 'ի ձկնոր
սաց, աւետարանիչս 'ի մեքսաւորաց, քա
րոզօղս 'ի հալածչաց, բարբառօղս 'ի հա
մեքց, լսօղս 'ի խելց, և արդարս 'ի մեղա
ւորաց, ոնդ աղղս իկցն քօ հակիկցն հօր՝
քոյկն դործակցաւ թիւ զսցս ամ՝ դործնէ՝
զատ 'ի քէն վկայեաց:

Հօր, և որդւոց սէր քաբո	զեալ.
զի հայր ամ քե ձանա	չեալ.
քե և որդին փառաւո	րեալ:
Աղես, ջնչես, ողի բըղ	խեալ.
ուր, և որքան քեղ ախոր	թեալ.
չնչեալ յանձն իմ, մեղօք մե	ռեալ:
Վաղանի նեախքն վիքաւս	րեալ.
օծման իւղոյդ ևմ կարօ	տեալ.
զկեաւ, ձիւթով 'ի քէն պո	տեալ:
'ի քեղ յաւսամ, գաչս իմ յա	ռեալ.
կիտամահիս թիւկնահօս	լեալ.
զի քե եզէց կենդանա	ցեալ:

Այլ մշտաբուզիս նք ողի, դառաւտա
հոս քոյկնաշունչ շնորհացդ 'ի մեղ խա
ղալմունս, և զանդուլ ծորանացդ շուրթ
մունս անսպառ արտ 'ի մէնջ:

Գալէս Լեւոն Լեւոն:

Աւրախ լիւր տիգրանցբ նք ամածին՝
լուսակերտ առադասա անտանելի

բուսոյն. ամենասիրելի դուստր հօրն նոյ.
մայր կաթնամատոյց փրկելն աշխարհի .
և արտիստիպող հարսն ողւոյն սքլ : Յու
թագու հիւզ՝ մայր օղորմութե. միջնոր
դու հիւզ՝ մայր օրհնութե տիրու հիւզ՝
մայր մխիթարութե . յաղթ իշղ՝ մայր
յուսոյ , և և ս բարեխօսող՝ մայր նծոյին
հնորհայն. հաշտարարող՝ մայր կենաց . և
խրախոս սիշղ՝ մայր փրկութե :

Յիւրախ լեր մայր բերկ	բեալ .
Ջրմուղ դրախտին հաստա	տեալ .
Ճարտէկոյց փափա	դեալ :
Նստող ծովու առաւօ	տեալ .
միշտ, և յամէտ երա	նեալ :
Խշնկալեր պարտեղ փա	կեալ .
Ջրոց կենաց աղբիւր երն	քեալ .
Ճառքն կենաց ի քեղ արն	կեալ :
Նստող ծովու առաւօ	տեալ .
յամէն ազգէ, դու երա	նեալ :
Յօդնիւ նայեալ, մայր ցոնկա	լի .
յրնկերել բնձ փութմանա	կի :
Պու ճեմարոն անեղ բա	նին .
և փոռարան անշէջ ձրա	դին :
Օտա երկնուդէշ անթ առա	մին .
գարարաբեր փաբ ծոցա	ծին :
Պաթնամատոյց քոյ ստեղծո	ղին .

և

և անգատաժան կենաց հա	ցին:
Դու գրեկարան անբաժ բա	նին:
և կերակրիչ հրաշակիք	տին:
Օքնող եղեր դու անհա	սին:
և երանեալ մայր արար	չին:
Ղամբարամիաց մայր պանծա	լի:
քան զնախածուցն երանե	լի:
Առաջեան նա պատրե	լի:
խի տիրամայրդ անպարսե	լի:
Եւն յանցանաց հաճեալ ան	տի:
բաց քե մաքրումն հողւոյ քե	քի:
Ստանց պլտակդ միշտ օրհնե	լի:
րա գուշակմանն և գտաքե	թի:
Նզգէ մարդկան յար պաշտե	լի:
ղի մայր եղեր հանուբոյ փըրկ	չի:
Սիրողդ դոյ անշարժ բա	լի:
թէ սիրօղ է անշարժե	լի:

Նրդ՝ ո՛վ տաճար, և աթոռ բանին
 այ՝ մարիամ՝ մայր քի. իմ մարդարեւհ
 ւոյդ բանից, նո՛ւ ազինք հողեոր քնա
 բաժ, անարդի շթամբք, աննիրհի
 դիտմամբ, և լուսալիր աչօք միաբանուի
 դքեդ բարեբանեալ՝ յնո՛ւ ուրեք քեզ
 երանեմք. բարեխօսեալ առ մարմնացի ի
 նո՛ւ. զի փրկեացէ զմեզ ի հրոյ դեհենդոյն:

Նշան քառա
թեկան՝ և Տէ
րա՛նեանն ա-
թոսոյն . յո-
րում՝ բաղմե-
ցաւ Քն Ար-
դին ՆՅ, և

ստիւ՛ն յաթթեոցուք անօրէն թընամ
ւոյն . Եւ զէն յաթթութեան՝ յրեալ
արեամբ Արդւոյն Նստուծոյ . ստիւ՛ն
յաթթա՛հ յրեոցուք զգրունս դժօխոյ .
Ստիւ՛ն քացա՛մ մեզ ճանապարհ ծառոյն

կենաց 'ի Արօ
բէաթանի պահ
արմաթեհէն
Եւ է սեղան
սրբաթին , և
'ի սմա է պա-
տարաթեյ Քն
Գառն Նստաւ

ծոյ Նշեհեոյսի ցաւ

ցաւ Սեղուխան խմնոյի

ճանոթն առնեյով որդւոց

մօրդէն Ք դուռն կենաց մաին .

օղաչեմք զքեզ Տէ՛ր պահպանեմ

զմեզ Ե ճոխեանա՛ն խաչի քոյ ՍԷ,

Ա Ե Ր Զ:

ՀԱՅԿ

ԳԼ

ՀԱՅԿԱՅԵԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ